

MUNKKINIEMENKENTÄN HISTORIASELVITYS JA KEHITTÄMISPERIAATTEET

LIIKUNTAVIRASTO

MAISEMA-ARKKITEHTITOIMISTO NÄKYMÄ OY

MUNKKINIEMENKENTÄN

historiaselvitys ja kehittämisperiaatteet

Julkaisija
Kirjoittajat
Taitto
Paino
Kuvat

ISBN
ISSN
Etukannen kuva

Helsingin kaupungin liikuntavirasto
Niina Alapeteri ja Tiina Perälä, Maisema-arkkitehtitoimisto Näkymä Oy
Niina Alapeteri, Maisema-arkkitehtitoimisto Näkymä Oy
Kopio Niini Oy 2013
Helsingin kaupunginarkisto (HKA), Helsingin kaupunginmuseon kuva-
arkisto (HKMKA), Museoviraston kuva-arkisto (MVKA), Topografikunta (TK),
nykytilan värikuvat Niina Alapeteri ja Tiina Perälä vuodelta 2012.
978-952-272-390-1
0786-2474
Viistoilmakuva Munkkiniemestä 1956. P.-O. Jansson. HKMKA

Saatteeksi

Munkkiniemenkenttä sijaitsee Vanhan Munkkiniemen puutarhamaisessa kaupunginosassa. 1940-luvun lopulla rakentunut kenttä on säilynyt lähes alkuperäisessä asussa. Alueen perushahmon muodostavat Kadetintien vaahterarivi, pelikenttä sekä sitä kiertävä juoksurata ja Laajalahdentien varren leikattu orapihlaja-aita. Kenttä on kovassa käytössä ja paikoitellen pahasti kulunut. Alueen peruskorjauksen on tarkoitus käynnistyä ensi vuonna. Tämän selvityksen tavoitteena on ollut selvittää urheilukentän historialliset suunnittelu- ja rakentamisvaiheet sekä kartoittaa sen nykyinen tila. Lisäksi on arvioitu sen puutarhataiteellista ja kaupunkikuvallista merkitystä, kuvattu urheilu- ja kulttuuriympäristön vaalittavat ominaispiirteet sekä annettu kehittämistavoitteita. Selvitys on laadittu kentän kunnostussuunnittelun lähtöaineistoksi.

Arkistotyössä keskityttiin kentän suunnittelu- ja rakentamisvaiheiden selvittämiseen. Selvitystyön aikana käytiin läpi niitä muutamia alku-

peräisiä suunnitteludokumentteja, vanhoja karttoja, valokuvia ja ilmakuvia, joita työn aikana oli helposti saatavilla. Työn aikataulu ja resurssit eivät mahdollistaneet syvempää paneutumista sellaisiin arkistolähteisiin, jotka olisivat tarkemmin valottaneet alueen kaavoitushistoriaa ja muita varhaisia vaiheita. Kaupunginarkiston Munkkiniemen yhdyskunnan arkistomateriaalista käytiin läpi vain olennaiseksi arvioidut urheilulautakunnan dokumentit, joista kentän suunnittelu- ja rakennusvaiheet pääpiirteissään löytyivät.

Selvitys on laadittu Helsingin kaupungin liikuntaviraston toimeksiannosta Maisema-arkkitehti-toimisto Näkymä Oy: ssä syksyn 2012 aikana. Työstä ovat vastanneet maisema-arkkitehdit Niina Alapeteri ja Tiina Perälä. Suunnittelupäällikkö Antti Salaterä on ohjannut työtä liikuntavirastolla. Ohjausryhmässä ovat olleet Hanna Lehtiniemi, Stefan Fröberg, Rauno Pekonen ja Pentti Naumanen liikuntavirastosta.

Sisällysluettelo

Saatteeksi	3
1 Kohteen sijainti ja kaavatilanne	7
2 Munkkiniemen varhaisia vaiheita	9
3 Vanhan Munkkiniemen rakentuminen	11
4 Munkkiniemen urheilukentän suunnittelu- ja rakennusvaiheet	14
5 Nykytilanteen kuvaus, säilyneisyys ja arvot	28
6 Kuvaparit	36
7 Kehittämistavoitteet	39
Viitteet	40
Lähteet ja kirjallisuus	42
Liitteet	44

Munkkiniemen urheilukentän työselitys

1 Kohteen sijainti ja kaavatilanne

Selvityksen kohteena oleva urheilukenttä sijaitsee Munkkiniemen kaupunginosassa, Laajalahdentien ja Kadetintien risteyksessä. Kenttälleen pinta-ala on 12065 m², ja se on Helsingin kaupungin omistuksessa ja liikuntaviraston hallinnoima.

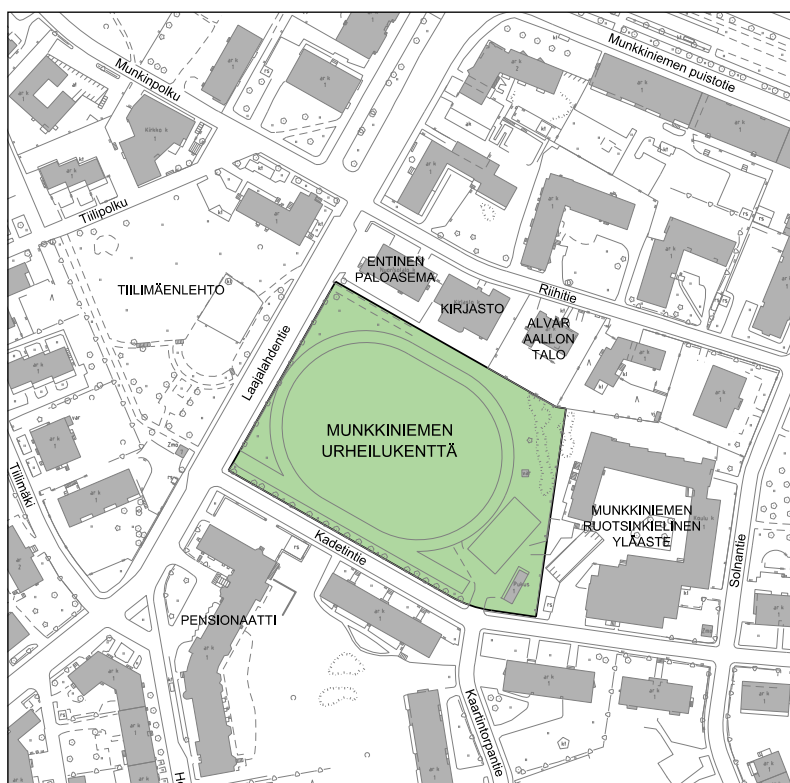
Yleiskaavassa 2002 Munkkiniemenkenttä on merkitty osaksi Vanhan Munkkiniemen kulttuurihistoriallisesti, rakennustaiteellisesti ja maisemakulttuurin kannalta merkittävää puutarhamaista kaupunkiosakokonaisuutta. Lisäksi alue on osa kaavoitushistoriallisesti ja ympäristöarvoiltaan kiinnostavaa asuntoaluetta. Kohdealueella on voimassa 1950-luvulla hyväksytty asemakaava (nro 2994, 20.3.1950), jossa se on merkitty urheilualueeksi. Alueelle ei liity muita

suojelu- tai kaavamääräyksiä eikä sen alueella tai lähiympäristössä ole tekeillä asemakaavan muutoksia.

Kentän ympäristössä on useita asemakaavalla suojeltuja rakennuksia sekä kokonaisuuksia. Lähimpänä kenttää, Kadetintien eteläpuolella oleva kortteli on kokonaan suojeltu asemakaavalla. Korttelissa sijaitsee mm. Eliel Saarisen pensionaatti, joka on myös erikseen asemakaavalla sekä valtion omistamien rakennusten suojelusta annetulla asetuksella suojeltu.¹ Asemakaavalla on suojeltu myös viereisen korttelin 1950-luvun kerrostalo (Kadetintie 5). Alvar Aallon oma talo Riihitiellä on suojeltu rakennuslailla.²

Kuva 1 | Viereisellä sivulla viistoilmakuva vuodelta 1976. Kenttä näkyy kuvan keskivaiheilla. SKY-FOTO Möller. HKMKA.

Kuva 2 | Kentän sijainti Munkkiniemessä. Näkymä Oy. Kaupunkimittausosasto © (129/2012)

Kuva 3 | Munkkiniemen tulevan urheilukentän paikka merkitty vuoden 1838 tiluskarttaan. Kentän alueella sijaitsi savikko, josta otettiin savea viereistä Valtion tiilitehdasta varten. Tehtaan tiiliuuni ja vaja kartalla kenttäalueen lounaispuolella. Ote Munkkiniemen tiluskartasta vuodelta 1838, C.W.Gylden. B7 Helsinki:19/6-13. Kansallisarkisto.

2 Munkkiniemen varhaisia vaiheita

Nykyisen Vanhan Munkkiniemen alue on rakennut Munkkiniemen kartanon maille. Kartano muodostui vuonna 1629, kun Kustaa II Aadolf lahjoitti ratsumestari Gert Skyttelle Munkkiniemen, Talin, Lauttasaaren ja Meilahden alueet. Ensimmäisen kerran Munkkiniemeä kaavailtiin Helsingin kaupungin laajentumissuunnaksi jo vuonna 1650. Helsinki ei tuolloin saanut Munkkiniemeä ja muutama vuosikymmen myöhemmin Munkkiniemen maat palasivat takaisin kruunulle, jolloin kartanosta tuli säteritila. 1900-

luvun alussa kartanoa hallinnut Ramsayn-sukunimi pääosan kartanon maista M.G. Stenius Oy:lle ja vain kartanopuisto ja päärakennus jäivät suvulle.³ Helsingin kaupunkia kritisoi suuren maa-alueen menettämisestä, koska yksityisen omistamat maat estivät Helsingin mahdollisuudet laajentua luoteeseen päin. Stenius Oy:ssä kuitenkin ymmärrettiin Helsingin laajentumistarpeet, ja yhtiö antoi alueen suunnittelu-tehtävän osakkaalleen ja hallituksen jäsenelleen Eliel Saarille vuonna 1912.⁴

Kuva 4 | Ote kartasta Helsingin linnoitukset, Osa Munkkiniemen asema-kaavaa, Valtion tiilitehtaan paikka. 1822. VeSa Helsingin linnoitus- ja rakennuspiirukset - EN Helsingin linnoitukset. Kansallisarkisto.

Munkkiniemen tiiliruukki

Munkkiniemen kartanon maille rakennettiin vuonna 1821 Valtion tiilitehdas ilmeisesti Viaporin lisärakentamista varten. Tuolloin kartanon omistajana ollut G.A. Mattheiszen vuokrasi ruukkialuetta varten kartanon päärakennuksesta puoli kilometriä luoteeseen sijainneen maa-alan. Tiiliruukkiin kuului kaksiosainen tiiliuuni (C), kolme saven vaivausmakasiinia (D), kaksi suurta vajaa tiilien tekemistä ja kuivausta varten (B), yksikerroksinen puukasarmi (A) sekä muita pienempiä rakennuksia. Rannassa oli myös väliaikainen laituri. Savenottopaikka (E-H) näyttäisi sijainneen nykyisen urheilukentän alueella. Tehtaan toiminta ulottui myös läheiseen Kuusisaareen, mistä hakattiin metsää tiilitehtaan tarpeisiin. Valtion tiilitehdastoiminta loppui mahdollisesti jo 1826, jolloin osa rakennuksista purettiin ja osa materiaaleista siirrettiin Santahaminaan. Tiiliuuni ja toinen vajoista säilyi ainakin vuoteen 1838 asti (ks. viereisen sivun kartta). Alueen nykyiset tiiliaiheinen nimistö on saanut nimensä tiilitehtaan mukaan. (lähde Kansallisarkisto, VeSa Helsingin linnoitus- ja rakennuspiirustukset)

Kuva 5 | Munkkiniemi oli 1920-luvun lopulla vielä maaseutua, jonka metsäisille alueille oli noussut yksittäisiä rakennuksia. Rakentaminen keskittyi pensionaatin ympäristöön. Pensionaatin viereistä aluetta ei ole vielä raivattu puustosta. MVKA.

Kuva 6 | Viereisen sivun kuvassa näkymä Laajalahdentieltä 1920-luvun alussa. Kuva keskellä Saarisen Pensionaatti, joka toimi alkuperäisessä tarkoituksessaan vain pari

vuotta, tämän jälkeen siitä tuli kadettikoulu. Kuvan vasemmassa laidassa tulevan urheilukentän reunaa. MVKA.

3 Vanhan Munkkiniemen rakentuminen

Munkkiniemi oli 1900-luvun ensimmäisiin vuosikymmeniin asti maaseutua ja siellä oli vuonna 1914 vain 217 asukasta. Vuonna 1915 julkaistiin Eliel Saarisen Munkkiniemi-Haaga-suunnitelma, jonka myötä maaseutuympäristö alkoi pikkuhiljaa rakentua kaupungiksi. Munkkiniemen taajaväkinen yhdyskunta perustettiin samana vuonna.⁵ Stenius-yhtiö oli huolehtinut liikenneyhteyksistä ajoissa, jotta alueen huono saavutettavuus ei vaikuttaisi sen asuttamiseen. Raitiovaunulinja Helsingistä Munkkiniemeen aloitti liikennöinnin jo vuonna 1914.⁶ Ensimmäinen rakennuskaava valmistui Saarisen suunnitelman pohjalta vuonna 1917 nykyisen Vanhan Munkkiniemen alueelle.⁷ Alue rakentui hitaasti osaltaan vuoden 1918 tapahtumien ja ensimmäisen maailmansodan takia. Ensimmäiset ja ainoat suunnitelman mukaiset Saarisen piirtämät rakennukset nousivat Munkkiniemeen vuonna 1920, jolloin Hollantilaisentien rivitalot valmistuivat. Samaan aikaan valmistui

myös Saarisen suunnittelema pensionaatti, joka ei kuitenkaan ollut alkuperäisen Munkkiniemi-Haaga -suunnitelman mukainen. Pensionaatti toimi rakennuksessa vain muutaman vuoden. Valtio lunasti konkurssiin päätyneen pensionaatin osakkeet vuonna 1922 ja luovutti rakennuksen kadettikoulun käyttöön.⁸

Vaikka laajasta suunnitelmasta toteutui lopulta vain pieniä osia, Vanhan Munkkiniemen katuverkko rakentui pääosin sen mukaisesti.⁹ Alue oli pitkälle 1920-luvulle asti hyvin maaseutumaisesta ympäristöstä. Rakentaminen kiihtyi vasta 1930-luvun puolivälissä, mutta vielä 1940-luvulla Munkkiniemessä oli laajoja rakentamattomia peltoalueita ja metsiköitä. Vuonna 1939 Helsingin kaupunki osti koko Stenius Oy:n maaomaisuuden¹⁰ ja viimein vuonna 1946 Munkkiniemi liitettiin Helsinkiin suuressa alue-liitoksessa.¹¹

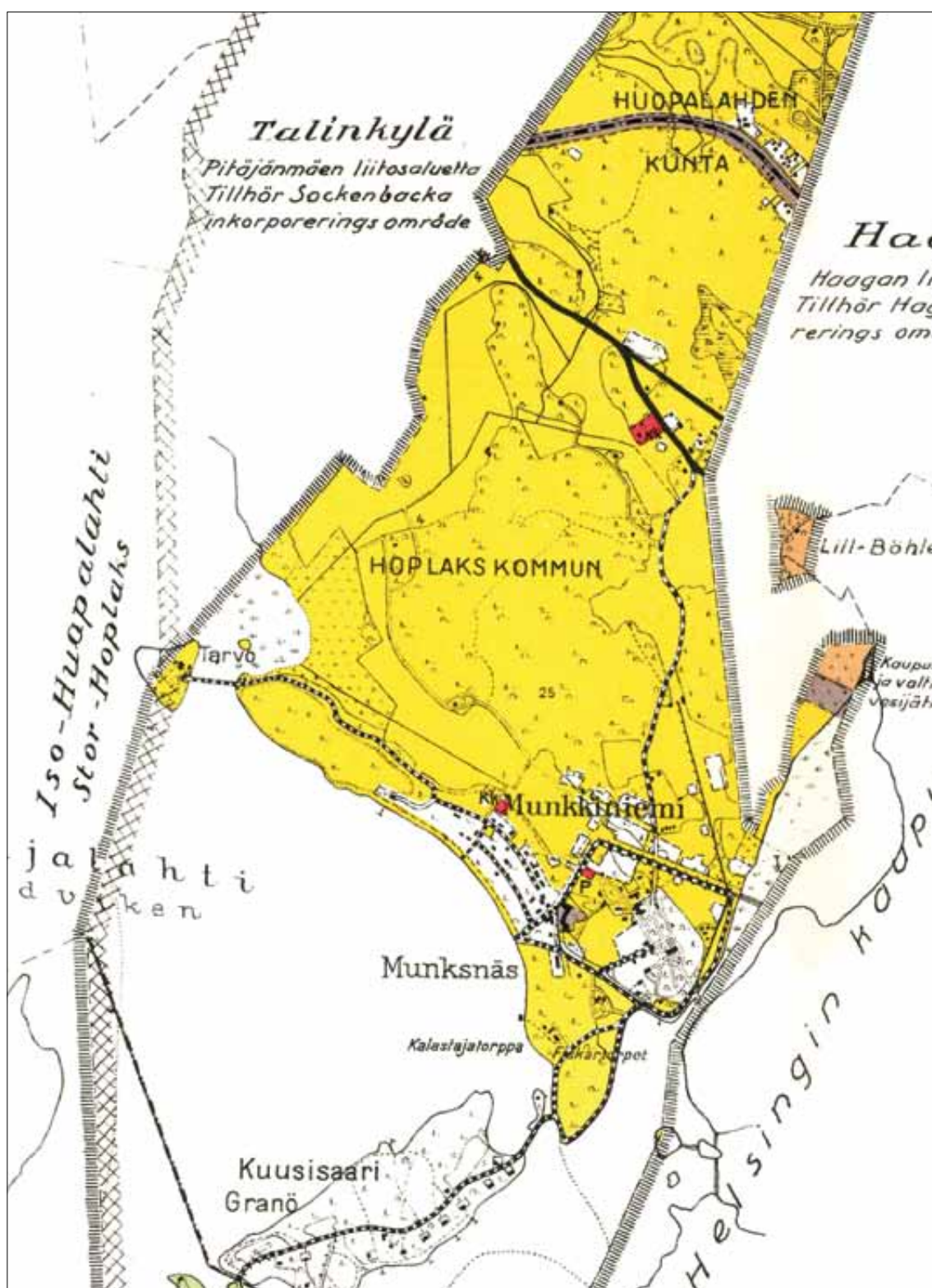

Eliel Saarisen Munkkiniemi-Haaga -suunnitelmasta ei käy ilmi, mihin Saarinen on ajatellut urheilutoimintoja, mutta alueen laajimpaan puistoalueeseen, Pitkäniityn puistoon oli sommiteltu laajaa ovaalia aukeaa.¹² Nykyisen urheilukentän kohdalla oli Laajalahdentien molemmille puolille ulottuva ovaalinmuotoinen puisto- ja aukiosommitelma, jota reunustivat sen ympärille kaartuvat rivitalot ja huvilat. Vuoden 1923 kaavasuunnitelmassa nykyisen kentän alueelle sommiteltiin pieniä suorakulmaisia alueita. Ne olivat mahdollisesti tarkoitettu pieniksi pelikentiksi, koska 1930-luvun alussa Kadettikoulun vierelle oli suunnitteilla Saarisen 1910-luvun lopun kaavasuunnitelman pohjalta tennishalli ja ulkokenttä tenniksen peluuta varten (ks. kuva 7

yllä).¹³ Tenniskenttien suunnittelu ei kuitenkaan edennyt luonnoksia pidemmälle ja lopulta kentät rakennettiin Kalastajatorpalle.

Nykyisen urheilukentän alue oli 1930-luvun alusta asti Saarisen pensionaatissa toimineen kadettikoulun käytössä. Koulu vuokrasi sen harjoittelukentäksi, jolloin alueella kasvava metsä sai väistyä. Kentän reunalle istutettiin tuolloin vaahteroita. Tuolloin vielä harvaan asuttu Munkkiniemi mahdollisti taisteluharjoitukset ja äkseeraamisen kentällä ja sen ympäristössä. Kadettikoulu toimi rakennuksessa vuoteen 1938 saakka, jonka jälkeen kadetit hävisivät Munkkiniemen katukuvasta.¹⁴

Kuva 7 | Viereisen sivun kuvassa on ote Munkkiniemen asemakaavasta 1 ja 2 kaupunginosaan vuodelta 1932. HKA/KSV/AO.

Kuva 8 | Ote Huopalahden liitosalueen kartasta, jossa näkyy Munkkiniemen rakentumisen tilanne 1930-luvun puolella välissä. Helsingin esikau-

punkiliitos, erikoisselvitys. Mietintö n:o 2. Huopalahti, 1936. HKA.

4 Munkkiniemenkentän suunnittelu- ja rakennusvaiheet

Munkkiniemenkentän suunnittelu sai alkusäyksen vuonna 1934, jolloin Munkkiniemen taajaväikesen yhdyskunnan kunnallisvaltuustossa päätettiin asettaa viiden hengen urheilulautakunta Munkkiniemen urheiluelämää edistämään ja valmistelemaan kysymystä urheilukentän rakentamisesta.¹⁵ Lautakunnan pöytäkirjoista käy ilmi suunnittelun vaiheita. Heti lautakunnan ensimmäisessä kokouksessa käsiteltiin kysymystä urheilukentän paikasta ja suuruudesta. Paikaksi ehdotettiin nykyisten Professorintien ja Laajalahdentien risteysalueella sijainnutta metsän ympäröimää suojaista hakamaata, jonka tuntumaan myös Saarinen oli suunnitellut pientä puistoaluetta ja ovaalia kenttää. Aluetta pidettiin erittäin sopivana, minkä takia siitä päätettiin laatia alustava kustannuslaskelma ja kirjelmä Stenius Oy:lle alueen luovuttamista yhdyskunnalle.¹⁶ Asian käsittelyä jatkettiin seuraavassa

kokouksessa. Stenius Oy oli ”vastauksena toimittanut kartan lautakunnan tiedustelemasta haka-alueesta”, josta kävi ilmi, että kenttää varten jouduttaisiin sulkemaan kolme suunniteltua katuyhteyttä ja poistamaan kaavasunnitelmasta asuinkäyttöön suunniteltuja kortteleita. Tämän vuoksi lautakunta päätti harkita kentän sijoittamista ”jollekin toiselle asemakaavan kannalta sopivammalle paikalle”. Kentän paikaksi esitettiin samassa kokouksessa Ison Huopalahden rannan niittyaukeaa¹⁷ ja edellä mainitulla aukealla sijaitsevaa korttelialuetta⁹⁷¹⁸, jotka sijaitsevat nykyisen Munkinpuiston alueella. Lautakunta ehdotti, että Stenius-yhtiö ”antaisi puolestaan kartoittaa ja merkitä maastoon molemmat edellä mainitut niittyalueella sijaitsevat paikat kysymyksen enempää käsitelyä varten”.¹⁹

Urheilulautakunnan seuraavien kokousten pöytäkirjat eivät ole säilyneet, joten tarkemmat tiedot kyseisten paikkojen soveltuvuudesta urheilukentän sijoittamiseen jäävät pimentoon. Näyttäisi siltä, että joulukuussa 1934 kentän nykyistä sijaintia Saarisen pensionaatin vierellä ehdotettiin ensimmäisen kerran urheilukentän paikaksi. Tuolloin lautakunta antoi yhdyskunnan valtuustolle urheilukenttäasiasa koskevan selvityksen, jonka jälkeen valtuusto antoi lautakunnalle tehtäväksi neuvotella Stenius Oy:n kanssa ehdoista luovuttaa yhdyskunnalle tasainen alue paloaseman ja kadettikoulun välissä sekä pari tonttia sen eteläpuolella tai joku toinen sopiva paikka kenttää varten.²⁰ Kentän rakentamista pidettiin kiireellisenä, minkä takia kenttää varten varattiin määräraha jo seuraavalle vuodelle.²¹ Kentän rakentamista joudutti myös Munkkiniemessä toimiva urheiluseura Munkkiniemen Urheilu-Veikot, jonka laatima kirjelmä sai valtuuston antamaan urheilulautakunnalle ”tehtäväksi ryhtyä asian aiheuttamiin toimenpiteisiin”.²² Urheilukenttäkysymys kuitenkin raukesi keväällä 1935, koska kentän paikasta ei päästy yksimielisyyteen.²³

Kuva 9 | Viereisen sivun kuvassa Munkkiniemen pensionaatti 1930-luvun alussa. Tulevan kentän alue on jo tasainen ja puuton. HKMKA.

Kuva 10 | Viistokuva vuodelta n. 1937. Kuva otettu Munkkiniemen yhdyskunnan hallintolautakunnan vuoden 1938 kertomuksen kannesta. HKA/KSV/AO.

Kuva 11 | Päiväämätön kaava-suunnitelma, jossa kenttää on hahmoteltu kapeampana ja pidempänä kuin se lopulta toteutui. HKA/KSV/AO

Kuva 12 | Päiväämätön kaava-suunnitelma, jossa kentän toteutunut suunnitelman nähtävissä. Kentän pohjoisreunassa on merkitty vanhan pukusuojan paikka. HKA/KSV/AO.

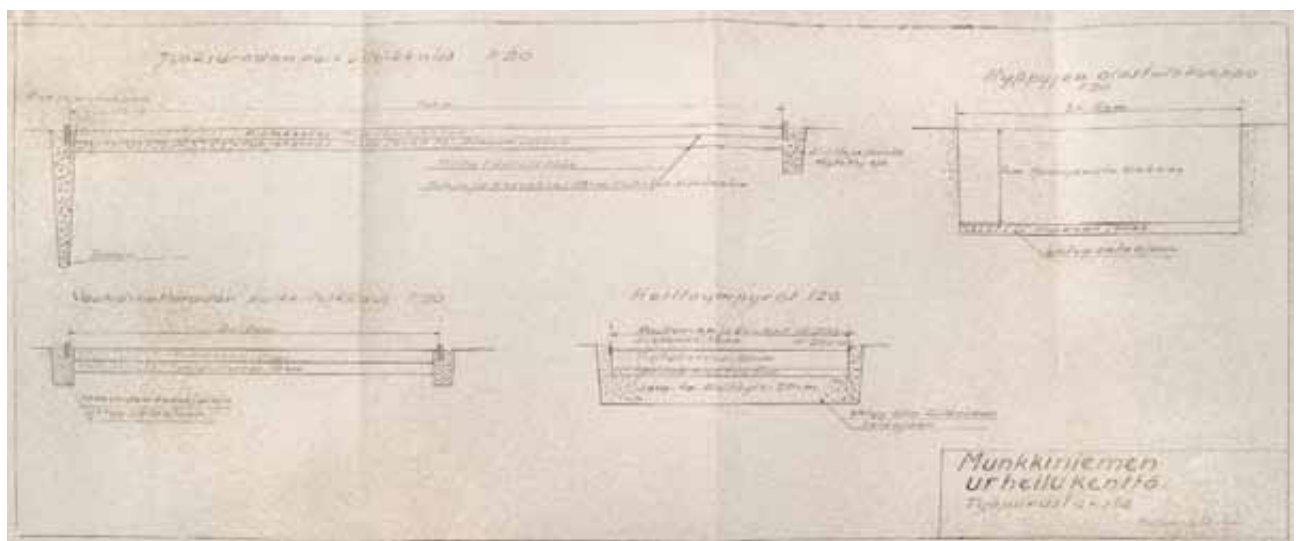
Kuva 13 | Ilmakuva vuodelta 1943. Kuvassa näkyvät sota-ajan myllyrykset ja halkopinot sekä heikosti kentällä olleet yleisurheilupaikat heikosti. TK.

Kuva 14 | Viereisen sivun kuvassa Munkkiniemen urheilukentän työpiirustuksia vuodelta 1944. HKA/Munkkiniemen yhdyskunnan urheilulautakunta.

Kenttäasiaa käsiteltiin uudestaan vasta viisi vuotta myöhemmin, vuonna 1940, jolloin keskusteluihin nousi uudelleen hakamaa, jota lapset olivat jo käyttäneet leikki- ja liikunta- paikkana. Kentän sijoittamista tälle kyseiselle alueelle pidettiin ehdottomasti sopivimpana paikkana, ja sitä perusteltiin paikan sijainnilla lähellä asutusta ja helposti rakennettavalla, lähes tasaisella kuivalla kangasmaastolla. Lautakunta piti asiaa edelleen kiireisenä, koska kentän tarve Munkkiniemessä oli ilmeinen, ja ehdotti valtuustolle anomuksen lähettämistä maan omistajalle, Helsingin kaupungille. Urheilukenttärahastoon oli kerääntynyt vuosien aikana tarpeeksi rahaa, jolla kentän rakennustyöt voitiin lautakunnan mukaan aloittaa jo seuraavana keväänä, jos paik- kakysymykseen löytyi ratkaisu.²⁴ Lautakunnan ehdotus ei ilmeisesti saanut kannatusta valtuus- tossa, koska seuraavana vuonna lautakunnassa käsiteltiin taas Kadettikoulun kentän kunnosta- mista. Talven jäljiltä tarvittavien tasoitustöiden lisäksi kentälle ehdotettiin laitettavaksi pituus- ja korkeushyppypaikat sekä kuula- ja kiekkoym- pyrät.²⁵ Näiden töiden suorittamisesta ei ole jäänyt dokumentteja, mutta edellä mainitut yleisurheilupaikat voidaan erottaa vuoden 1943

ilmakuvasta.²⁶ Sotien takia urheilukenttäasiaa pistettiin taas jäihin muutamaksi vuodeksi ja kunnollisen urheilukentän puuttumisen takia kadettikoulun viereistä kenttää käytettiin erinäi- siin urheilutoimintoihin. Vuoden 1944 keväällä kadettikoulun kenttä suunniteltiin kunnostet- tavaksi tulevaa kesätoimintaa varten. Jälleen kerran kenttä vaati tasoitustöitä ja aiemmin rakennetut yleisurheilupaikat jouduttiin uudista- maan. Kenttää oli sotien aikana käytetty halko- pinojen säilytykseen, ja etenkin kentän sivulla oleva 100 m:n suora oli kärsinyt halkoautojen myllerryksestä.²⁷

Ilmeisesti kadettikoulun kentän toistuvat kalliit kunnostustyöt myötävaikuttivat lopullisen urheilukentän suunnitteluun ja rakentamiseen. Entisen Kadettikoulun ja palokunnantalon välisen alueen pienoisurheilukentän suunni- telmat valmistuivat vuoden 1944 joulukuussa ja rakennustyöt aloitettiin lopulta kesäkuussa 1945. Alkuperäistä asemapiirrosta ei ole löytynyt, mutta rakentamisen aikaiset yleisurheilupaik- kojen detaljikuvat sekä kentän rakentamisen työselitys ja kustannusarvio ovat säilyneet (ks. kuva 14 ja liite 1).

Munkkiniemen yhdyskunnan hallintolautakunnan kertomuksessa vuodelta 1945 kerrottiin kentän rakentamisesta seuraavasti;

Töitä varten palkattiin rakennustyön johtaja ja tavoitteena oli kentän saaminen tyydyttävään käyttökuntoon syksyyn mennessä. Erikoisesti urheilukenttätöyrymaalla ilmenivät eri rakennusvaiheissa yleensä työmarkkinoita häiritsevät olosuhteet. Ammattitaitoisen työvoiman saanti oli erittäin vaikeata. Käytettävissä olevan työvoiman työteho oli kaiken aikaa epätyydyttävä. Myös erinäistä työtarpeista oli krooninen puute. Jo varsin aikaisessa vaiheessa kävikin selväksi, että asetettua tavoitetta ei saavutettaisi. Ponnistukset keskitettiin siihen että kenttä valmistuisi sellaiseen kuntoon, että siihen talvikaudeksi saataisiin käyttökelpoinen luistinrata. Kun varsinainen kenttätö melko aikaisen talven tulon takia luistinradan kunnostamista lukuun ottamatta marraskuussa lopetettiin, saavutuksiksi voitiin merkitä salaojitus, kentän tasoitustyöt, juoksuratojen sekä heitto- ja hyppypaikkojen pohjakunnostaminen, istutukset sekä väliaikainen pukusuoja. Luistinrata valmistui ajoissa ja oli maksutta käytössä vuoden loppuun, jolloin se siirtyi Helsingin kaupungin hallintaan ja huoltoon. Laskelmien mukaan itse urheilukenttä oli siinä kunnossa, että sen täydellinen valmistuminen melko vähäisin kustannuksin olisi toteutettavissa syksyyn 1946 mennessä.²⁸

Kentän reunalla oli kasvanut jo 1930-luvun alussa vaahteroita, jotka olivat sotien aikana osaksi tuhoutuneet huonon hoidon ja huolimattoman liikenteen takia. Urheilukentän rakentamisen yhteydessä kaikki istutukset päätettiin uusiksi. Vuonna 1945 urheilukentän laitaan istutettiin vaahteroita ja orapihlaja-aita Helsingin kaupungin puisto-osaston toimesta.²⁹ Näyttäisi kuitenkin siltä, että Kadetintien alkupään kaksi ensimmäistä vaahteraa säästettiin. Kaupunki osti ja kunnosti Munkkiniemen urheilukentän

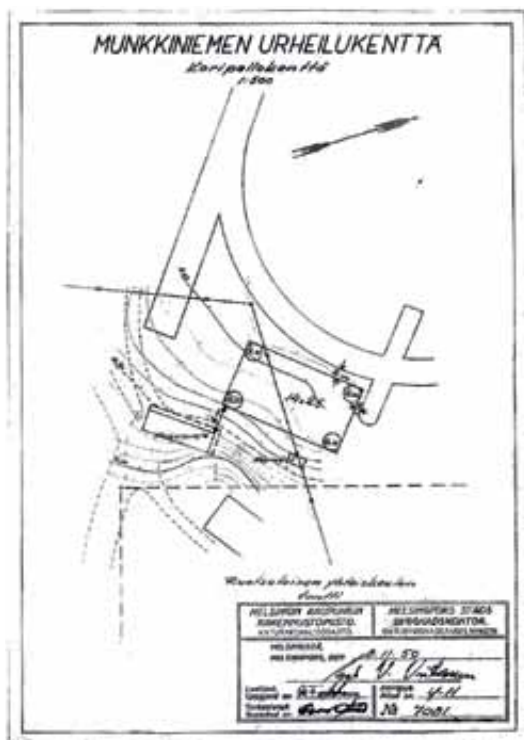

Kuva 15 | Viistoilmakuva Munkkiniemestä vuodelta 1949. MVKA.

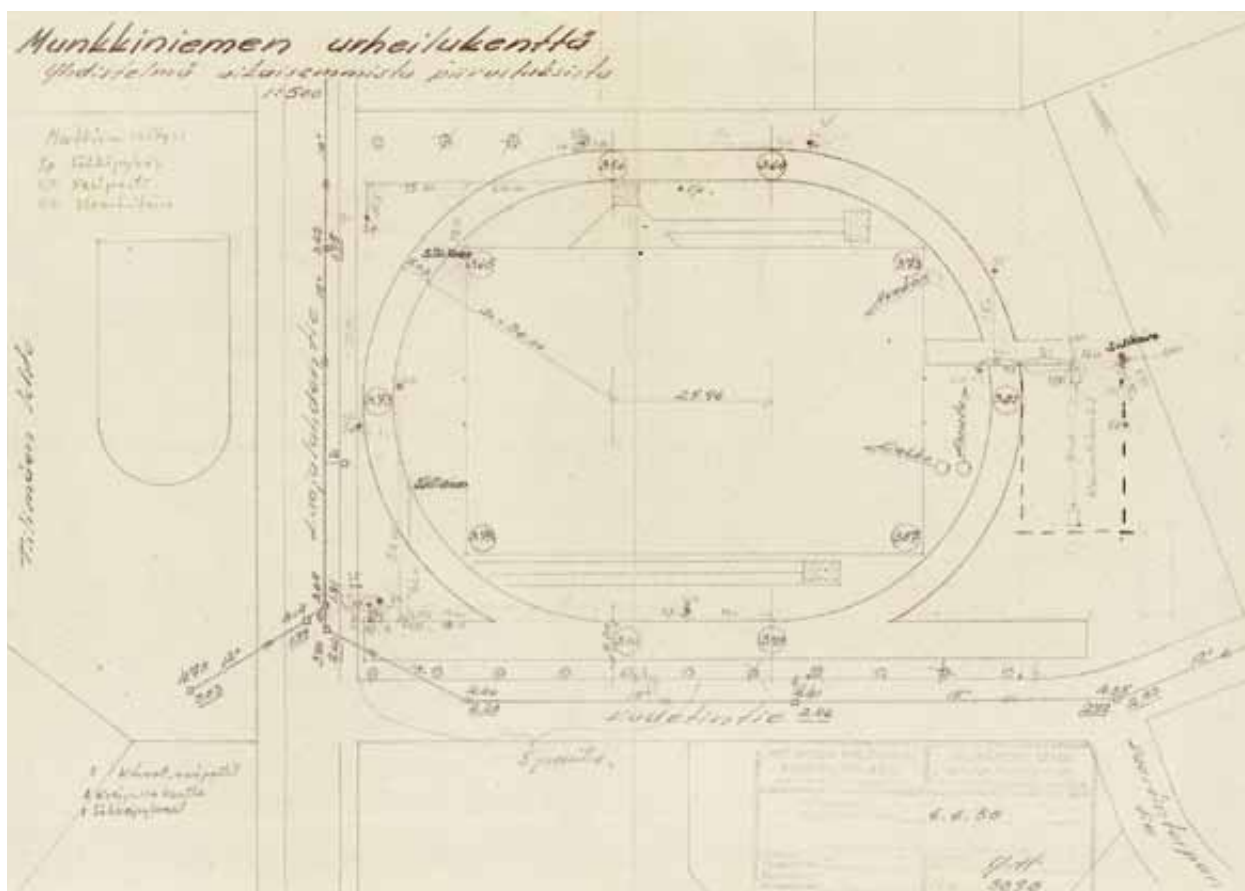
Kuva 16 | Näkymä Laajalahdentietä kohti pensionaattia 1950-luvun alussa. Eino Heinonen. HKMKA.

Kuva 17 | Koripallokentän suunnitelma vuodelta 1950. HKRA.

pohjoislaidalla olleen pukusuojarakennuksen vuonna 1946.³⁰ Kentälle jäädytettiin talvisin luistinata, jota varten suoja eristettiin ja varustettiin kamiinalla.³¹ Uusi pukusuoja rakennettiin kolme vuotta myöhemmin kentän itäpäätyyn ja sen suunnitteli arkkitehti Hilding Ekelund.³² Koripallokenttä rakennettiin urheilukentän itäpäähän vuonna 1950, jolloin urheilukenttä lopulta valmistui.³³ Mahdollisesti tässä yhteydessä kentän alueelle pukusuojan taakse, lähelle koulun tontin rajaa tehtiin syreeni-istutuksia.³⁴

Pula-aikaan ajoittunut urheilukentän rakentaminen pitkitti rakennustöitä, jotka lopulta kestivät viisi vuotta.³⁵ Paloaseman ja Puolustusvoimain käytössä olleen pensionaatin väliselle alueelle valmistui normaalia urheilukenttää pienempi pienoisurheilukenttä, jonka kiertävän juoksuradan pituus oli vain 280 metriä. Pikajuoksuradan pituudeksi saatiin 100 metriä,

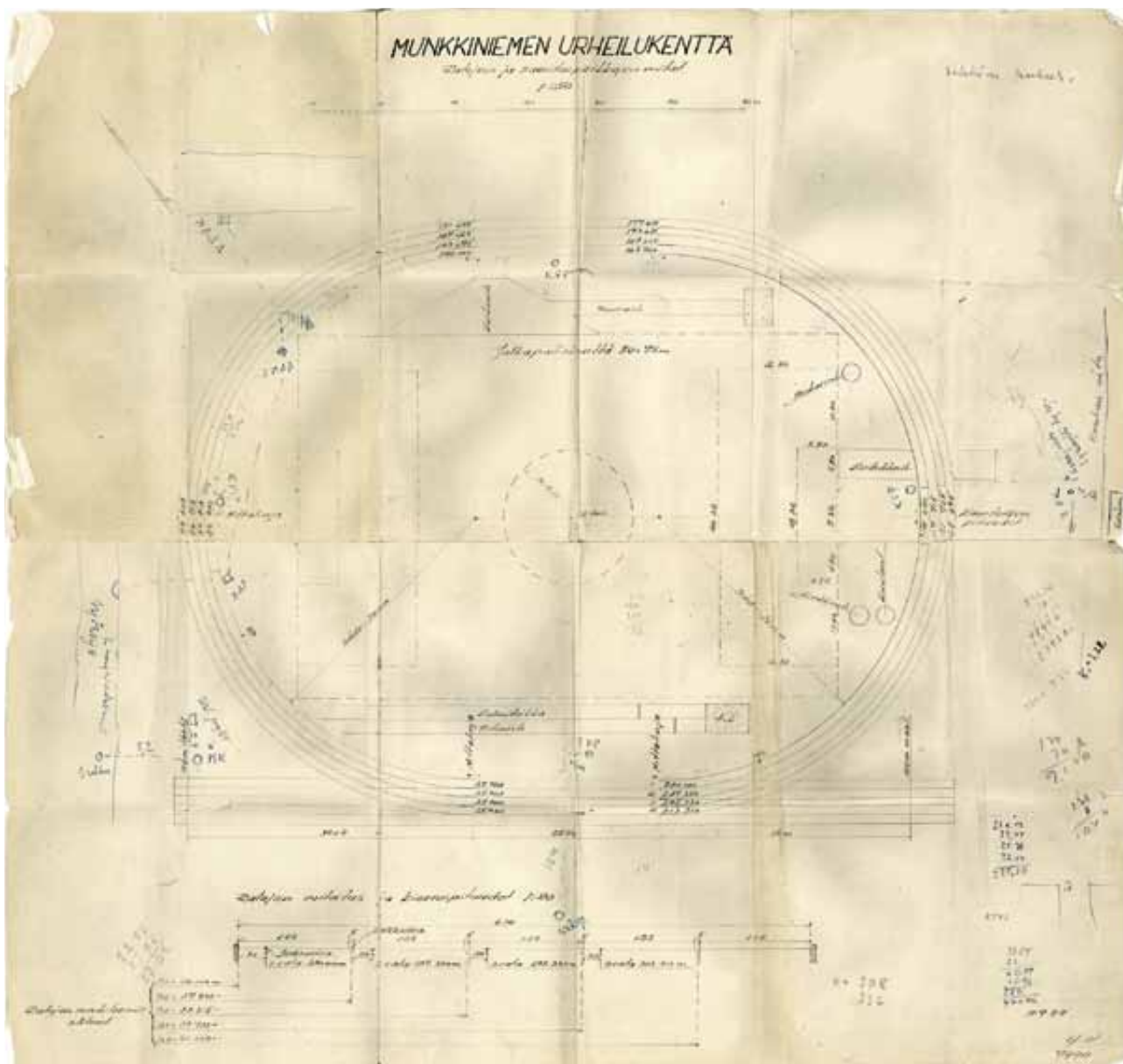
Kuva 18 | Munkkiniemen urheilukenttää koskeva yhdistelmäkartta vuodelta 1958, johon on hahmoteltu lyijykynällä vesipisteiden ja sähkö-

tolppien paikkoja. Piirustuksessa pohjalla todennäköisesti alkupe-
räinen v. 1945 laadittu suunnitelma.
LVA.

mutta 110 metrin aitajuoksuun alue oli liian pieni. Kiertävälle juoksuradalle saatiin mahtumaan neljä rataa ja pikajuoksuradalle viisi rataa. Työselityksestä poiketen juoksurata reunustettiin lankkureunalla. Kentän keskelle saatiin mahtumaan 50x75 metrin jalkapallokenttä, joka tehtiin hiekkapintaisena työselitykseen kirjatun nurmipinnan sijasta. Yleisurheilun suorituspaikoista kentälle rakennettiin kuulantyöntö-, kiekonheitto ja moukarinheittoympyrät, keihäänheittopaikka sekä korkeus-, seiväs-, kolmiloikka- ja pituushyppypaikat. Näyttäisi siltä että urheilukenttä rakentui pitkälti 1950-luvulle päivätyissä suunnitelmapiirustuksissa esitetyn hahmon mukaisesti

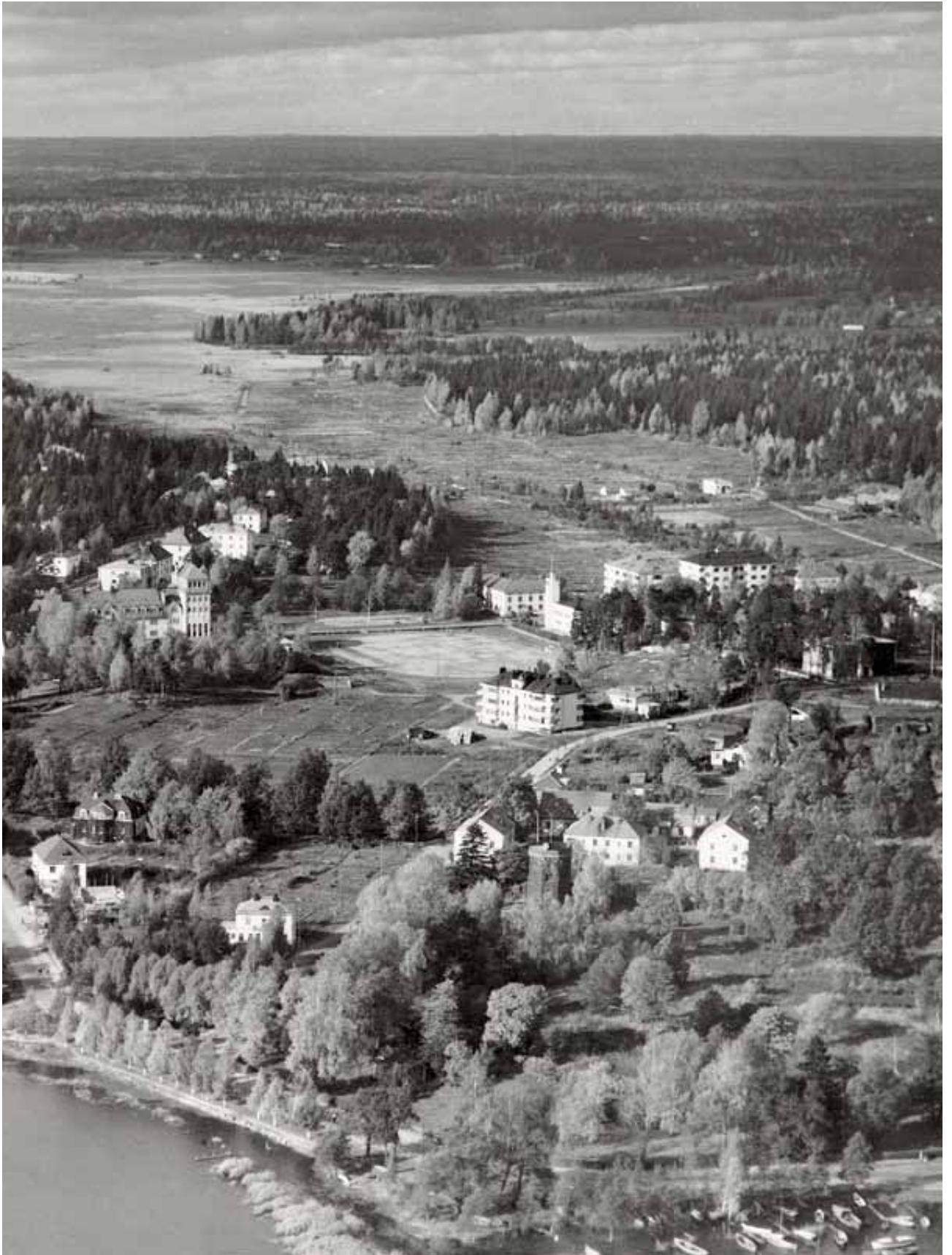
(ks. kuvat 18 ja 19).³⁶ Piirustuksien pohjana on mahdollisesti ollut kentän alkuperäinen suunnitelma, johon on ilmeisesti 1950-luvulla sommiteltu valaisimia, sähkö- ja vesijohtoja.

Munkkiniemen urheilukentälle ei sen valmistumisen jälkeen ole tiettävästi tehty mittavia muutoksia tai kunnostuksia. 1950-luvulla kentälle vedettiin kesävesijohto ja lisättiin valaistus. 1960-luvulla peli- ja koripallokentän pinnat kunnostettiin sekä kentän valaistus uusittiin.³⁷

Kuva 19 | Munkkiniemen urheilukentän mitoituksia suunnitelmapiirustuksessa vuodelta 1954. Piirustuksessa nähtävissä kentän toteutunut mitoitus. LVA.

Kuva 20 | Munkkiniemeä 1950-luvulta. MVKA.

Kuva 21 | Viereisellä sivulla viis-toilmakuva vuodelta 1958. Tästä kuvasta näkyy hyvin Kadetintien puurivin vanhimmat yksilöt. Laajalahdentien reunassa oleva pensasaita ulottui tuolloin vielä koko matkalle alueen reunalla. Albin Aaltonen. HKMKA.

Kuva 22 | Kuva kentältä vuonna 1959. B. Löfman. Albumit auki

Kuva 23 | Yläkuvassa paloasema 1960 kuvattuna Tiilimäenlehdosta. Paloasemaa ja sen viereistä kenttää rajaa leikattu orapihlaja-aita. Kuvan

oikeassa reunassa, orapihlaja-aidan takana, urheilukentän kulmalla näkyy nuori istutettu vaahtera. HKMKA.

Pallopelejä ja kaunoluistelua kadettikoulun ja paloaseman kentällä

Pensionaatin vieressä oleva vapaa tasainen alue oli jo ennen kentän rakentamista vilkkaassa käytössä. Kadettikoulu vuokrasi sen harjoittelukentäksi ja se tunnettiinkin pitkään juuri kadettikoulun kenttänä.³⁸ Nykyään kenttä tunnetaan paloaseman kenttänä sen vierellä sijainneen Munkkiniemen VPK:n takia. VPK:n toiminta oli vilkkaimmillaan 1930-luvun puolessa välissä. Vuonna 1934 kenttä sai toimia VPK:n vuosijuhlien näyttämönä.³⁹

Munkkiniemen yhteiskoulun urheiluseura Munkkiniemen Urheilu-Veikot perustettiin 1932, ja seura alkoi ajaa urheilukentän rakentamista Munkkiniemen yhdyskunnassa pian sen jälkeen. Seuran anomuksista ja kirjelmistä huolimatta urheilukentän saaminen Munkkiniemeen kesti yli kymmenen vuotta. Seura vaihtoi nimeään vuonna 1948, jolloin seurasta tuli Torpan pojat (ToPo).⁴⁰ Seuran lajeihin kuuluivat alun perin mm. jalkapalloilu, maahockey ja nyrkkeily. Nykyään nimenomaan koripallojoukkueena tunnetussa ToPo:ssa koripallon pelaaminen alkoi vasta 1940-luvulla. Koripallokentän rakentaminen viimein vuonna 1950 urheilukentän vierelle tuli tarpeeseen, koska sitä ennen koripalloa oli pelattu yksityispihoilla. Jo vuonna 1956 ToPo nousi koripallon mestaruussarjaan.⁴¹

Vuonna 1940 toisella puolella Laajalahdentietä Tiilimäenlehdossa sijainnut luistinrata siirrettiin kadettikoulun kentälle. Luistinrataa varten asennettiin valaistus ja rakennettiin pukeutumissuoja. Luistinradan hoito ja hallinta annettiin Munkkiniemen aseveliyhdistykselle.⁴² 1940-luvun alussa Kadettikoulun kenttä oli tärkeässä asemassa myös varhaisnuorten kesätoiminnassa. Toimintaa varten palkattiin koulutettuja urheiluohjaajia, joiden tehtävänä oli järjestää ”retkeilyjä, maastoleikkejä sekä opastettava heitä uintiin, pallopeleihin ja yleisurheilun alkeisiin.” Toiminnan myötä kentälle perustettiin mm. hyppy- ja heittopaikat.⁴³ Kentällä oli myös pienimuotoista kilpailutoimintaa ennen sen varsinaista rakentamista. Ainakin kesällä 1943 siellä pidettiin juoksukilpailut.⁴⁴

Urheilukentän valmistuttua sen käyttö lisääntyi kaikin puolin. Vuonna 1946 vielä keskeneräiselle urheilukentälle jäädytetty luistinrata oli heti kovassa käytössä, mikä huomioitiin myös kunnalliskertomuksessa; ”Varsinkin on huomattava Messukentän ja Munkkiniemen uusien luistinratojen vilkas käyttö.”⁴⁵ Alussa kentän pukusuoja oli kenkä- ja vaatesäilö ja 1950-luvulla myös virvokkeiden myyntiä.⁴⁶ Jäädytetyllä kentällä pelattiin vuosittain useita jääpallo-otteluita.⁴⁷ 1950-luvun lopun ottelut on kirjattu kunnalliskertomuksiin, joista käy ilmi, että vuosien 1958-1960 aikana kentällä pelattiin 41 piirisarjojen jääpallo-ottelua.⁴⁸ Kesäisin kentällä pelattiin ainakin jalkapallojunioreiden piirisarjoja. Vuoden 1966 kunnalliskertomukseen on tarkasti kuvattu urheilukilpailutilaisuuksudet ja kävijämäärät kenttäkohtaisesti. Tuolloin Munkkiniemessä pidettiin kuudet pääsymaksuttomat yleisurheilukilpailut, 25 jalkapallo-ottelua, 54 koripallo-ottelua ja 20 lentopallo-ottelua. Lisäksi kentällä toimi kaunoluistelun ohjaaja ja varattu kaunoluistelun harjoitusvuoroja oli 42 kpl.⁴⁹

Kenttä valmistui käyttökuntoon sopivasti vuonna 1947 pidettyihin Suomen Suurkisoihin, jolloin kentällä pelattiin ainakin pesäpallon alkusarjojen pelejä sekä aikuisten että junioreiden sarjassa.⁵⁰ Tuolloin myös Munkkiniemen Urheilu-Veikkojen pesäpallojoukkue pelasi yhden pelin kotikentällään. Kolme vuotta myöhemmin kentällä pidettiin Helsingin 400-vuotisjuhlallisuuksiin liittyvä kansanjuhla.⁵¹

Nykyään kentällä harjoittelevat Helsingin Jalkapalloklubin juniorit.⁵² Myös viereisen ruotsinkielisen yläasteen liikuntatunteja pidetään kentällä.

Kuva 24 | Kenttää käytettiin vuonna 1934 Vapaapalokunnan vuosijuhla-kenttänä. Huomaa kuvan etualalla vastaistutetut puut tuentoineen. HBL 6.8.1934.

Kuva 25 | Näkymä kentän päädyistä vuodelta 1976. Pukusuojan takana näkyy syreenipensaat. Kenttäalue on suoraan yhteydessä koulun pihalle. P. Lagus. HKMKA.

Kuva 26 | Talvikuva kentästä 1976. Koulun julkisivu on vielä vapaa lehti-puustosta. P. Lagus. HKMKA.

5 Nykytilanteen kuvaus, säilyneisyys ja arvot

Munkkiniemenkenttä sijaitsee Laajalahdentien varrella, entisen paloaseman ja Kadetintien välisellä alueella. Kenttäaluetta ympäröivä rakennuskanta on historiallisesti kerroksellista ja monimuotoista. Kentän ympäristössä on useita julkisia rakennuksia, joista merkittävin on vuonna 1919 valmistunut ja asemakaavalla suojeltu Eliel Saarisen suunnittelema komea pensionaatti, jossa toimii nykyisin valtion koulutuskampus.⁵³ Kenttäalueen itäpuolella sijaitsee vuonna 1948 rakennettu Munkkiniemen ruotsinkielinen yläaste. Pohjoispuolella sijaitsevat vuonna 1935 rakennettu valtakunnallisesti merkittävä ja rakennuslailla suojeltu Alvar Aallon talo⁵⁴, vuonna 1989 valmistunut Munkkiniemen kirjasto sekä vuonna 1931 valmistunut Munkkiniemen entinen paloasema, jossa toimii nykyisin nuorisotalo.⁵⁵ Kadetintien eteläpuolelta kenttää reunustaa kaksi 1950-luvun rapattua asuinkerrostaloa, joista toinen on asemakaavalla

suojeltu. Laajalahdentien toisella puolella on vaihteittain 1930- ja 1950-luvuilla muodostunut Tiilimäenlehdon vehreä puistoalue. Laajalahdentiellä on kadunvarsipysäköintiä molemmin puolin katuja. Kadetintiellä kadunvarsipaikotus on sallittua vain kadun eteläreunalla, pensionaatin puolella. Kentälle on ajoyhteys Kadetintieltä, Kaartintorpantien risteyksen kohdalta. Viereisen koulun tontilta on käynti suoraan kentän alueelle. Koulun piha-alue on rajattu kenttäalueesta aidalla. Kenttä on pääosin samassa tasossa ympäröivien teiden kanssa. Kadetintien alkupäässä kenttä on kuitenkin noin 30 cm katuja alempana, minkä takia kohtaan muodostuu pienimuotoinen luiska. Jalkakäytävän asfaltti on vastikään uusittu, ja sen ja nurmen väliin on syntynyt paikoitellen yli 20 cm:n kynnys. Kenttä rajautuu sen koillispuolelta puustoiseen ja kalliiseen rinteeseen.

Kuva 27 | Viereisen sivun kuvassa näkymä Laajalahdentieltä kohti pensionaattia. NA.

Kuva 28 | Näkymä Laajalahdentieltä, kohti Munkkiniemen puistotietä. Kenttää rajaava leikattu

pensasaita ja vanhat vaahterat on katukuvassa merkittävä kaupunkikuvallinen tekijä. NA.

Luoteis-kaakkoissuuntaista ovaalin muotoista urheilukenttää rajaavat Laajalahdentiestä leikattu orapihlaja-aita sekä kentän päädyssä sijaitseva korkea suojaverkko. Kentän pitempää sivua rajaa Kadetintiestä monimuotoinen vaahterarivi. Kentällä on punamurskepintaisen kenttää kiertävän 280 metrin juoksuradan lisäksi sadan metrin juoksurata ja pituushypyypaikka samasta materiaalista. Sadan metrin suora on osalta matkaa nurmettu. Kentän suorakulmainen keskiosa on sorapintainen, ja sitä reunustaa kapea nurmikaistale. Juoksuradat on rajattu lankkureunalla, joka on paikoitellen uponnut näkyvistä. Kenttäalueen reunat ovat nurmipintaiset. Kentällä on useita irtonaisia jalkapallomaaleja sekä kaksi kiinteätä maalia kentän päissä. Ovaalin kentän itäpuolella on asfalttipintainen koripallokenttä, puurakenteinen pukusuoja 1950-luvulta sekä pieni puurakenteinen huoltokoppi. Pukusuoja on arkkitehti

Hilding Ekelundin suunnittelema ja sen sisätilat on vastikään kunnostettu. Sen läheisyydessä on yksi city-mallinen roska-astia, muuta kalustusta kentällä ei ole. Laajalahdentien varressa sijaitsevat Itellan jäteastiat ja vaneriset jakelulaatikat. Kadetintien varressa ovat kolme sähkökaappia sekä Itellan metalliset jakelulaatikat.

Alueen tilallisen perusrungon muodostavat avoin kenttäalue ja sitä rajaavat istutetut kasvillisuusaiheet ovat pääosin säilyneet alkuperäisinä, kuten myös alueen toiminnot. Kentän yleisurheilupaikoista heitto- ja korkeushypyypaikat eivät ole säilyneet, mutta kentän pohjoispuolella puuston alla on jäljellä erinäisiä kiinteitä telineitä. Kentän valmistumisen jälkeen 1950-luvulla rakennettu Kadetintie, uusi pukusuoja sekä koripallokenttä muuttivat alueen alkuperäisiä kulkuyhteyksiä ja tilajäsentelyä alueella. Koripallokenttä lisättiin kentän pätyyn 1950-luvulla ja sitä pinnoitettiin

1990-luvulla, nykyään kentän pinta on vihreä. Vanha pukusuoja sijaitsi kentän pohjoisreunalla, jonne oli kulkuyhteys suoraan Laajalahdentieltä, paloaseman editse. Tuo kulkuyhteys on edelleen olemassa lyhyenä sepelipintaisena käytävänä, joka päättyy nurmikkoon. Nykyään Laajalahdentieltä johtaa myös suosittu oikopolku kentän poikki Kadetintien ja Kaartintorpan tien risteykseen. Kentän itäpäädyssä sijaitsevan pukusuojan edusta on nykyään jäsentymätön sorapintainen alue. Varsinaisen kentän pintamateriaaleista vain kentän keskiosa on säilyttänyt alkuperäisen pinnoitteensa, vaikka sitäkin lienee uusittu jossain vaiheessa. Juoksuradat rakennettiin aikoinaan savihiekasta, mutta ovat nykyään punamurskepintaisia. Kenttä suunniteltiin aikoinaan nurmipintaiseksi, mutta sitä ei sellaisena koskaan toteutettu. Juoksuradan sisäpuolella olevat nurmikaistaleet ovat ilmeisesti itsestään nurmettuneita. Alueen rakenteet ovat pääosin myöhempiä lisäyksiä, kuten kentän nykyaikaiseen käyttöön liittyvä maisemaan sulautuva vihreä suojaverkko sekä vesipisteen betonilieriö kentän sivussa.

Kadetintien varren vaahterariviä on uusittu osissa useaan otteeseen. Se koostuu monimuotoisista ja eri-ikäisistä puista, joista vanhimmat, 1930-luvulla istutetut komeat yksilöt sijaitsevat Kadetintien alkupäässä ja nuorimmat, todennäköisesti 1970-luvulla istutetut rivin keskivaiheilla. Myös paloaseman puolelle suunniteltiin alunperin puuriviä, josta päädyttiin istuttamaan kuitenkin vain yksi vaahtera Laajalahdentien varteen 1950-luvun lopulla. Se kasvaa edelleen komeana yksittäispuuna. Sen alle on kuitenkin kylväytynyt runsaasti nuorta vaahteraa sekä tuomea, jotka muodostavat kenttäkerroksen pensaikon ja rikkakasvillisuuden kanssa epämääräisen ryteikön. Sen seassa kasvaa myös viereiseltä puistoalueelta levinnyt monirunkoinen saarnivaahtera. Laajalahdentien varren muotoon leikattu orapihlaja-aita on tiettävästi alkuperäinen vuonna 1945 istutettu aita, mutta se ei kuitenkaan enää ulotu yhtä laajalle kuin alun perin. Etenkin Kadetintien puolella pensasaita jää lyhyeksi. Kentän itäpuolen kallioisessa rinteessä kasvaa luontaisesti mäntyjä, joiden sekaan on kylväytynyt runsaasti vaahteroita

Kuva 29 | Panoraama kentältä etelän suuntaan. NA.

Kuva 30 | Kookas vaahtera kentän kulmalla, Laajalahdentien varressa. NA.

Kuva 31 | Näkymä Kadetintieltä kentälle. Vaahterarivi muodostuu eri-ikäisistä yksilöistä. NA.

Kuva 32 | Kentän reunassa kulkeva 100 metrin pikajuoksurata on pahasti ruohottunut. NA.

Kuva 33 | Kadetintien vanhimmat vaahterat sijaitsevat lähinnä Laajalahdentietä. NA.

sekä muuta vesakkoa. Männyt ovat maisemallisesti arvokkaita, kuten myös osa kylväytyneistä, kookkaiksi ja komeiksi yksilöiksi kasvaneista vaahteroista. Pukusuojan takana, koulun tontin rajalla on vanhoja syreeni-istutuksista, jotka ovat jääneet kylväytyneen puuston ja pensaston alle. Ne ovat todennäköisesti peräisin 1950-luvulta.

Kenttä ja viereinen Tiilimäenlehdon puistoalue sijoittuvat maisemarakenteessa laaksoalueelle, jota rajaa rakennetut mutta metsäiset selänteet idästä ja lännestä.⁵⁶ Alueen alavimman osan maaperä on savea (saven paksuus alle 3 metriä) ja selänne kitkamaata.⁵⁷ Kenttä muodostaa laaksoon avointa maisematilaa, joka mahdollistaa näkymät kenttää ympäröivään maisemaan.

Maisematilaa hallitsee komea pensionaatti. Laajalahdentieltä katsoessa kentän taustalla näkyy mäntyjä ja vaahteroita kasvava selänne, jonka muodostaman maisemallinen siluetti taakse Riihitien rakennusmassat piiloutuvat. Selänteiden puusto muodostaa kentälle vehreän rajauksen. Näköyhteys Alvar Aallon talolle on kadonnut lehtipuiden vallatessa alaa. Kirjaston pihan nurmipinta jatkuu saumattomasti kentän nurmipintana, eikä tontin rajaa näe maastossa. Entisen paloaseman istutukset, muotoon leikattu orapihlaja-aita ja kukkivat pienpuut ovat ylikasvaneet, jotka yhdessä kenttäalueen kulmassa olevien kylväytyneen puuston ja pensaikon kanssa tekevät kyseisestä alueesta luonteeltaan epämääräisen. (vrt. vanhat kuvat, kuva 16 ja 23).

Kuva 34 | Sivun yläreunan kuvassa panoraama kentän pohjoissivusta. NA.

Kuvat 35 | Vihreä asfalttipintainen koripallokenttä urheilukentän päädyssä. NA.

Kuvat 36 | Kadetintien jalkakäytävän vasta uusitun asfalttipinnan ja kenttäalueen reunan rajalla on syntynyt tasoero. NA.

Vauriot, ristiriidat ja arvoa heikentävät tekijät

- Aluetta vaivaa yleinen kuluneisuus sekä detaljitasolla tarkastellessa huono kunto.
- Kentän poikki kulkee diagonaalisesti suosittu läpikulkureitti, minkä johdosta nurmialueella on kulunut oikopolku.
- Kentän pukusuojan ympäristö on epäesteettinen ja jäsentymätön.
- Kenttäalueen reunojen kasvillisuus on epämääräistä ja itsestään kylväytyneiden pensaston ja puuston leimaamaa. Epämääräisyys on aiheutanut myös alueiden roskaamista.
- Kadetintien ja Laajalahdentien kulmauksessa sijaitseva Itellan jäte- ja jakelupiste on kaupunkikuvallisesti liian näkyvällä paikalla. Sen taakse on kertynyt epämääräistä tavaraa ja roskaa.
- Kentän pinta on tiivistynyt ja sen tasaus on mahdollisesti painunut, minkä takia sille kertyy vesilammikoita.
- Kentän valonheittimien pylväävät ovat ruostuneita ja huonokuntoisia.
- Kadetintien korko on asvaltoinnin myötä noussut, minkä takia sen varressa olevat puut kasvavat loivassa luiskassa
- Kentän pinnoitteet ovat ruohottuneet ja rajaukset ovat epämääräisiä.
- Laajalahdentien varren pysäköinti heikentää kenttäalueen ja Tiilimäenlehdon välistä visuaalista yhteyttä.

Kuvat 37-41 | Kuvia vaurioista ja arvon heikentävistä tekijöistä. NA.

Kuvat 42 | Kadetitien puurivi on olennainen osa urheilukentän maisemakuva. NA.

Kuvat 43 | Kuvassa näkyvä Hilding Ekelundin puurakenteinen puku-suoja on säilynyt alkuperäisessä käytössä. NA.

Vaalittavat ominaispiirteet

- Kentän alkuperäinen koko, eleetön sommitelma ja pintamateriaalit.
- Keskikenttä ja sitä kiertävä punasävyinen juoksurata. Alun perin keskikenttä suunniteltiin nurmipintaiseksi, mutta sitä ei koskaan toteutettu sellaisena.
- Avoin kenttäalue, joka on yhdeltä sivulta rajattu leikatulla orapihlaja-aidalla.
- Vaahterarivi ja avoin nurmipinta kentän reuna-alueilla.
- Kentän koillispuolella oleva puoliavoin ja läpinäkyvä rinnemetsä, jossa kasvaa mäntyjä.
- Vanhan puurakenteisen pukusuojan säilyttäminen alkuperäisessä käytössä.

Arvot

- Urheilukenttä sijaitsee keskeisesti puutarhamaisessa ja kulttuurihistoriallisesti arvokkaassa Vanhan Munkkiniemen miljöössä ja on olennainen osa sen kaupunkikuvaa ja kaupunkirakennetta.
- Urheilukenttä muodostaa yhdessä Tiilimäenlehdon puistoalueen kanssa sommitellun kokonaisuuden, joka on osaltaan muotoutunut Eliel Saarisen Munkkiniemi-Haaga-suunnitelman pohjalta.
- Urheilukenttä muodostaa melko eheän kaupunkikuvallisen kokonaisuuden edellä mainitun puiston ja Saarisen pensionaatin kanssa.
- Kentän eleetön sommitelma on säilynyt lähes alkuperäisessä asussa. Paikka henkii edelleen 1940-luvun tunnelmaa.
- Kentän avoin tila mahdollistaa pitkien näkymien syntymisen.
- Kentällä on suuri käyttöarvo: se on mm. viereisen koulun käytössä sekä aktiivisessa seurakäytössä.
- Kadetintien puurivi on merkittävä kaupunkikuvallinen tekijä.

6 Kuvaparit

Kuva 44 | Näkymä Laajalahdentieltä 1920-luvun alussa. Kuva keskellä Saarisén Pensionaatti ja vasemmalla laidassa tulevan urheilukentän reunaa vielä puustoisena. MVKA.

Kuva 45 | Nykytilanteen kuvaa hallitseva Laajalahdentien varrelle pysäköidyt autot. TP.

Kuva 46 | Näkymä kentän päädystä vuodelta 1976. Pukusuojan takana näkyy syreenipensaat. Kenttäalue on suoraan yhteydessä koulun pihalle. P. Lagus. HKMKA.

Kuva 47 | Nykytilanteen kuva kertoo, kuinka kentän pääty on kasvanut umpeen lehtipuustosta ja koulun tontti rajautuu selkeästi omaksi alueeksi. Pukusuojan takana olevat syreenit ovat jääneet kylväytyneen puuston alle. TP.

Kuva 48 | Näkymä kentän päädyistä kohti koulua vuonna 1976. Kentän päädyssä olevan koulun edustalla kasvaa muutama lehtipuu, kallioi-

sella rinteellä kasvaa pääasiassa mäntyjä. Koripallokentän päädyssä, kallion edustalla on pieni koripallon heittopaikka. P. Lagus. HKMKA.

Kuva 49 | Nykytilanteen kuvassa ei näy suuria muutoksia kentällä. Koulu näkyy juuri ja juuri lehti-

puuston takaa. Rinteen männyt kasvavat nykyään lehtipuuston seasta. TP.

Kuvat 50 | Kuvassa 1930-luvulta
peräisin oleva vaahtera Kadetintien
varressa. NA.

7 Kehittämistavoitteet

Urheilukentän kehittämisen tavoitteena on säilyttää alkuperäisen suunnitelman ja toteutetun eleettömän sommitelman muodostama perushahmo ja tunnelma ottaen huomioon sen sijainti arvokkaan vanhan Munkkiniemen keskellä ja nykyajan käytön tarpeet. Konkreettisia kentän kunnostuksen suunnittelulle asetettavia tavoitteita ja käytön reunaehdoja ovat:

- Kenttäalue säilytetään avoimena.
- Alkuperäiset istutukset (pensaita, puurivi, syreenit) tulee säilyttää ja mahdollisia uusia istutuksia tulee lisätä harkiten.
- Kentän itäpuoliset kasvillisuusalueet tulee kunnostaa hoidon keinoin vanhaa puustoa ja pensaita säästämällä ja etenkin koillisrinteessä mäntyjä suosien. Laajalahdentien varrelle, paloaseman vierelle tulee palauttaa avoin nurmipinta.
- Kunnostuksessa pyritään käyttämään nykyajan vaatimukset täyttäviä pintamateriaaleja, jotka muodostavat historialliseen miljööseen soveltuvan rauhallisen ja eleettömän visuaalisen kokonaisuuden. Kenttä on alun perin suunniteltu nurmipintaiseksi, mutta ei koskaan toteutunut sellaisena.
- Pukusuojan edustan epämääräiset sora-alueet tulee jäsenellä toimivaksi kokonaisuudeksi.
- Kentän uusittavassa kalustuksessa ja varustuksessa tulee kiinnittää erityistä huomiota väreihin ja materiaaleihin sekä kalusteiden sijoittamiseen.
- Kadetintien ja Laajalahdentien varteen sijoitetuille jakelulaatikoille ja jäteastioille etsitään kokonaan uusi paikka tai niille suunnitellaan keskitetty ratkaisu kenttäalueen itäosaan.
- Kunnostuksessa tulee kiinnittää erityistä huomiota maanpinnan korkoihin ja tasaukseen. Kadetintien jalkakäytävän ja nurmi-alueen välinen tasoero tulee korjata.
- Kulkuyhteys Laajalahdentielle.

Viitteet

- 1 Munkkiniemen rakennusinventointi. s.15.
- 2 Munkkiniemen aluesuunnitelma. s. 33
- 3 Nyström s. 61
- 4 Nyström s. 68
- 5 Nyström s. 61
- 6 Vuonna 1913 Helsingin kaupunki osti raitiotieyhtiön ja Munkkiniemen raitiotiet myytiin kaupungille vuonna 1926. Raitiolinja kulki Munkkiniemessä nykyisen Munkkiniemen puistotien kautta Laajalahdentielle ja siitä Hollantilaisentietä Saunalahdentielle ja Ramsaynrannan kautta takaisin puistotielle.
- 7 “Munkkiniemen maankäyttöä ja rakentamista valvoi Munkkiniemen taajaväkisen yhdyskunnan kolmihenkinen rakennuslautakunta, jonka työtä ohjasi alueen suurimman maanomistajan M.G. Steniuksen teettämät Munkkiniemi-Haaga suunnitelma ja rakennusjärjestys.” Munkkiniemen rakennusinventointi. s.15.
- 8 Heikkilä. Vuodesta 1940 vuoteen 1973 saakka rakennus oli Ilmavoimien esikunnan käytössä.
- 9 Munkkiniemen rakennusinventointi. s.15.
- 10 Munkkiniemen istutukset, jotka käsittivät 50 000 m2 joutuivat Helsingin kaupungin puisto-osaston hoitoon helmikuussa 1939, jolloin Helsinki osti koko M.G Steniuksen osakekannan ja tämän myötä yhtiön maaomaisuus ja tekninen infrastruktuuri olivat Helsingin kaupungin omaisuutta. KHKK 1939.
- 11 Munkkiniemen rakennusinventointi. s.12.
- 12 Se sijoittui nykyisen Talinrannan alueelle.
- 13 Nya tennisbanor i Munksnäs? Hall och utebana planeras i närheten av kadetskolan. HBL 1.1.1933 “Dessa anläggningar skulles lomma at bli belägna i närheten av kadetskolan, på vilken plats även i det Saarinenska stadsplaneförslaget en tomt utnyttjats just för tennisbana.”
- 14 Heikkilä, Lukkari, s. 34.
- 15 Munkkiniemen yhdyskunnan valtuuston pöytäkirja 27.9.1934 §6. HKA
- 16 Munkkiniemen urheilulautakunnan pöytäkirja 5.10.1934, HKA. *Lautakunta antoi jäsenensä rakennusmestari Lindroosin tehtäväksi perehtyä ehdotettuun alueeseen ja laatia alustava kustannuslaskelma. Suomen Voimistelu- ja Urheiluliitolta saatujen mallipiirustusten mukaan harkittiin kysymystä kentän koosta ja päätettiin yksimielisesti, että kenttäalueen pitäisi olla 82 metrin levyinen ja 148 metrin pituinen, jolloin sille saataisiin 350 metrin juoksurata.*
- 17 Lautakunnan jäsen Lerche esitti kyseistä paikkaa, mutta toiset jäsenet pitivät kuitenkin rannan niityn maastoa liian alavana ja sen takia liian kalliina yhdyskunnalle. Munkkiniemen urheilulautakunnan pöytäkirja 22.10.1934, HKA
- 18 Stenius ehdotti, että kenttä sijoitettaisiin edellä mainitulla aukealla sijaitsevalle korttelialueelle
97. Munkkiniemen urheilulautakunnan pöytäkirja 22.10.1934, HKA
- 19 Munkkiniemen urheilulautakunnan pöytäkirja 22.10.1934, HKA
- 20 Munkkiniemen yhdyskunnan valtuuston pöytäkirja 20.12.1934 §8
- 21 Munkkiniemen yhdyskunnan valtuuston pöytäkirja 20.12.1934 §10. Määräraha 20 000 mk. Neljän seuraavan vuoden aikana talousarvioehdotuksissa on varattu samansuuruinen määräraha. Munkkiniemen yhdyskunnan valtuuston pöytäkirja 19.12.1935, pöytäkirja 29.12.1936 ja pöytäkirja 14.12.1937.
- 22 Munkkiniemen yhdyskunnan valtuuston pöytäkirja 25.4.1935 §13 Urheilu-Veikot laati valtuustolle kirjelmän urheilukentän kuntoon asettamisesta.
- 23 Ilmeisesti ehdotettu kadettikoulun viereinen alue hylättiin, koska sille ei mahtunut tarpeeksi suurta, aiemmin sovitun kokoista kenttää.
- 24 Urheilulautakunnan pöytäkirja 25.10.1940, HKA Lautakunta esitti myös 50 000 markan määrärahaa varattavaksi urheilukentän rakentamista varten vuoden 1941 tulo- ja menoarvioon. Näin rahastossa olisi jo 150 000 mk. Samassa kokouksessa käsiteltiin myös kadettikoulun kenttää, jonne ehdotettiin perustettavaksi luistintrataa. Luistintrata oli aiemmin sijainnut Laajalahdentien toisella puolella, Tiilimäenlehdon puiston kentällä v. 1934 lähtien, mutta se kävi kuitenkin niin ahtaaksi, että luistintrata siirrettiin kadun toiselle puolelle. Rakas Vanha Munkkiniemi, s. 96.
- 25 Urheilulautakunnan pöytäkirja 5.5.1941, HKA
- 26 Vuosina 1942-43 talousarvioissa merkittiin 50 000 markan siirtomääräraha urheilukenttärahastoon.
- 27 Urheilulautakunnan pöytäkirja 4.4.1944
- 28 Munkkiniemen yhdyskunnan hallintolautakunnan kertomus v:lta 1945, HKA
- 29 Koska kentän alue oli varsinaisesti määrätty puistoalueeksi ja Munkkiniemen puistoalueiden hoito oli siirtynyt Helsingille 1939 KHKK 45, osa II, s.277. *Urheilukentän puiden ja pensaitten istuttamislasku Helsingin kaupungin rakennustoimistolta arvoltaan 11 423 markkaa koskee istutuksia Palokunnan talon ja entisen Kadettikoulun välillä olevan alueen ympärille. K.o. alue on varsinaisesti määrätty puistoalueeksi ja eli näin ollen jo aikaisemman maanomistajan toimenpitein varustettu istutuksilla. Nämä istutukset olivat kuitenkin tärveltyneet osittain hoidon puutteessa, osittain entisen kadettikoulun puolella huolimattoman autonajelun takia sotien aikana. Istutukset*

- eivät sisältyneet yhdyskunnan rakennuttaman uuden urheilukentän kustannuslaskelmiin. Kenttätöiden aikana syntyi kuitenkin ajatus saman tien uudistaa alueen istutukset. Vaikka näiden määrä oli jonkin verran aikaisempaa suurempi yhdyskunta katsoi, että kustannukset istutuksista kuuluivat - kuten aikaisemminkin - maanomistajalle. Munkkiniemen yhdyskunnan toimintakertomukset - yhdyskunnan tilinpäätös v. 1945, menorästit*
- 30 KHKK 1946, osa I, s. 201-202.
- 31 KHKK 1946, osa I, s. 202. Yleisten töiden lautakuntaa kehoitettiin järjestämään luistinradan Munkkiniemen urheilukentälle.
- 32 Munkkiniemen rakennusinventointi, s. 64
- 33 KHKK 1950 II s. 313. Vuonna 1950 katuosasto jatkoi kentän kunnostamista 586 858 markalla, ja sinne rakennettiin mm. koripalloteline, pienoisluistinrata ja palloilukenttä, joista kahden viimeisen kustannukset olivat 396 247 markkaa.
- 34 Munkkiniemenkentän puistokortti, HKA. Kortin mukaan kentälle tehtiin vuonna 1950 tehtiin laajat monilajiset istutukset. Suurin osa istutuksista lienee tehty kuitenkin Laajalahdentien toisella puolella sijaitsevaa puistoon, Tiilimäenlehtoon, jossa on edelleen nähtävissä kortissa mainittuja istutuksia. Kentän ympäristössä ei kuitenkaan ole jäänteitä monilajisista istutuksista, eikä niitä näy vanhoissa valokuviissa.
- 35 KHKK 1946 II s. 258, Vuonna 1946 puisto-osasto suoritti Munkkiniemessä urheilulaitteiden uudistustöitä, eli kenttää kunnostettiin 387 099mk:lla. KHKK 1947 II s. 285. Vuonna 1947 katuosasto jatkoi kentän kunnostustöitä 1 643 011 markalla. KHKK 1948 II s. 288. Vuonna 1948 katuosasto jatkoi kentän kunnostustöitä 184 130 markalla. KHKK 1949 II s. 34. Vuonna 1949 puisto-osaston istutusten kunnossapitolistalla on jo Munkkiniemen urheilukenttä (31000 mk)
- 36 Piirustuksen pohjana on mahdollisesti alkuperäinen kentän suunnitelma, johon on 1950-luvulla tehty jotain muutoksia.
- 37 Koripallokenttä asfaltoitiin 1965, keskikentälle tehtiin perushiekoitus 1968, ja valaistus uusittiin 1969. KHKK 1965, s. 162. KHKK 1968, s. 212. KHKK 1969, s. 204.
- 38 Lukkari, s. 34.
- 39 HBL, 6.8.1934.
- 40 http://www.topo.fi/seuran_esittely/seuran-historia/, suomen palloliiton toimintakertomukset 1946-1952, s. 15. Urheilumuseo digitoidut aineistot.
- 41 http://www.topo.fi/seuran_esittely/seuran-historia/ 4.12.2012
- 42 Urheilulautakunnan pöytäkirja 25.10.1940, HKA
- 43 Urheilulautakunnan pöytäkirja 5.5.1941
- 44 Yhdyskunnan toimintakertomus 1943, liikuntakurssit.
- 45 KHKK 1946, s. 195.
- 46 KHKK 1955, s. 200, KHKK 1959, s. 221
- 47 KHKK 1946, s. 195-196.
- 48 Vuonna 1958 18 ottelua, KHKK 1958, s. 205. Vuonna 1959 10 ottelua, KHKK 1959, s. 225. Vuonna 1960 13 ottelua, KHKK 1960, s. 214.
- 49 KHKK 1966, s. 176-183.
- 50 <http://chat.yle.fi/urheilu/ubbthreads.php?ubb=showflat&Number=135282&fpart=22>, 3.12.2012
- 51 KHKK 1950, s. 139.
- 52 Sari Virta, Liikuntavirasto, sähköposti 27.11.2012.
- 53 Kaava nro 10088, vahvistettu 2.3.1994.
- 54 RKY 2009 www.rky.fi ”Arkkitehtipariskunta Alvar ja Aino Aallon itselleen suunnittelema Munkkiniemen Riitien talo on kokonaisuudessaan, sisustuksineen ja ympäristöineen, oivallinen esimerkki modernismin tulosta maamme rakennus- ja sisustustaiteeseen. Asuin- ja työskentelytilat käsittävä rakennus kuuluu kansainvälisen Docomomo-järjestön hyväksymään suomalaisen modernin arkkitehtuurin merkkiteosvalikoimaan.”
- 55 Sekä paloasemaa, että koulua on laajennettu kertaalleen.
- 56 Munkkiniemen aluesuunnitelma, s. 24.
- 57 Munkkiniemen aluesuunnitelma, s. 27.

Lähteet ja kirjallisuus

Arkistolähteet

Helsingin kaupunginarkisto, HKA

Kaupunkisuunnitteluviraston asemakaavaosasto, KSV/AO

- kartat

Kertomus Helsingin kaupungin kunnallishallinnosta, vuodet 1939, 1945-1950 KHKK

Kiinteistöviraston kaupunkimittaosasto, KV/KMO

- kartat

Munkkiniemen yhdyskunta

- kartat ja piirustukset

- kunnalliskertomukset

- toimintakertomukset

- sanomalehtileikkeet

Nya tennisbanor i Munksnäs? Hall och utebana planeras i närheten av kadetskolan. HBL 1.1.1933

- valtuuston pöytäkirjat

Munkkiniemen yhdyskunnan urheilulautakunta

- pöytäkirjat

Puistokortisto

Helsingin kaupunginmuseon kuva-arkisto, HKMKA

- valokuvat

Helsingin rakennusviraston katu- ja puisto-osaston arkisto, KPOA

- suunnitelmapiirustukset

Helsingin liikuntaviraston arkisto, HLA

- suunnitelmapiirustukset

Maanmittauslaitos

- ilmakuvat

Museoviraston kuva-arkisto

- valokuvat

Topografikunta

- ilmakuvat

Painetut lähteet ja kirjallisuus

Helsingin rakennuskulttuuri - Munkkiniemen rakennusinventointi. Helsingin kaupunginmuseon tutkimuksia ja raportteja 2/2006.

Lukkari, Martti. Lauri Sutela. Puolustusvoimain komentaja.

Munkkiniemen aluesuunnitelma. Helsingin kaupungin rakennusviraston julkaisut 2010:11/Katu- ja puisto-osasto.

Nyström, Per. Munkkiniemen vaiheita. Söderström & C:o förlagsaktiebolag. 1946

Painamattomat lähteet

Yle Urheilun keskustelupalstat, aihe pesäpallo
chat.yle.fi/urheilu/ubbthreads.php?ubb=showflat&Number=135282&fpart=22, 3.12.2012

Heikkilä, Soili. Munkkiniemen kartanon mailla.
<http://www.haus.fi/haus-info/haus-tarina/>, 5.11.2012

Museoviraston Valtakunnallisesti merkittävät kulttuuriympäristöt
www.rky.fi, 5.11.2012

Torpan poikien internet sivut, seuran historia
www.topo.fi/seuran_esittely/seuran-historia/, 4.12.2012

Työselitys.

Kentän sijoitus ja mitoitus.

Kun urheilukentäksi varattu alue on 92 m leveä ja 109 m pitkä, ei siihen mahdu edes normaalista 300 m kenttää, vaan on juoksuradan pituudeksi otettava 280 m ja kenttä suunniteltava sen mukaan. Pikajuoksuradan pituudeksi saadaan kuitenkin 109 m, joka hyvin riittää 100 m juoksuradaksi, mutta 110 m aitaajuoksuun se on liian lyhyt. Pikajuoksurata on sijoitettu Kadettikoulun puolelle, jolla puolella olevaa Tykkitietä voidaan pitää katsomona. Mitään erikoista katsomoa ei kenttä kaipaa, sillä se tulee olemaan pääasiassa harjoituskenttänä sekä nuorten ja koululaisten kilpakenttänä.

Suorituspaikoista on pituushyppy- ja kolmiloikkapaikka sijoitettu pikajuoksuradan puolelle ja vastakkaiselle puolelle kenttää on sijoitettu korkeus- ja seiväshyppypaikat. Muut suorituspaikat jäävät kentän eteläpäähen, jolloin Laajalahden tien puoleinen pää jää kokonaan vapaaksi. Kentän keskelle mahtuu sopivasti 50 x 75 m jalkapallokenttä.

Pikajuoksurata tehdään 7,60 m leveäksi eli 6 rinnakkaisrataa varten ja kiertävä rata 5,03 m levyiseksi, jolloin siihen mahtuu 4 rataa.

Kentän tasoitus

Kun kenttäalue on verrattain tasainen, jää tasoitus työt vähäisiksi. Kadettikoulun puoleinen korkeampi osa tasoitetaan siten, että siitä saadaan täytettyä vastakkaiselle puolelle; tasoituskorkeus määrätäänkin siten että nämä maamäärät tasaavat toisensa. Jos keikikentän valmista nurmikko-pintaa pidetään 0-tasona, tasoitetaan keskellä oleva jalkapallokenttä siitä 10 cm alemmaksi. Juoksuradan sisällä olevat vauhtiradat tasoitetaan 20 cm ja itse juoksurata 25 cm nollatason alapuolelle.

Juoksurata.

Juoksuradan pohja kallistuu pikajuoksuradalla 10 cm ja kiertävällä radalla 5 cm sisäreunaan päin. Pohjatäytteenä käytetään joko soraa tai kuonamurskaa, jonka pinta tiivistetään ja jyrätään kiinteäksi. Pintakerros

tehdään savihiekasta 10 cm paksuksi ja jätetään sen pinta 5 cm radanreunuksen alapuolelle. Jos pohjakerrokseen saadaan kuonamurskaa ei juokoutata kaipa mitään joustavakerrosta, mutta jos pohjakerros tehtään sorasta olisi ainakin sisärajan alle tehtävä 3 cm joustavakerros sahajauhoista pintakerroksen alle. Juoksuradan kerrokset ja pohja tasoitetaan laudan avulla ja jokainen kerros jyrsään kosteana tiiliviikui. Juoksuradan sisäreunaan reunuksen viereen jätetään 3 cm rako, joka täytetään soralla kuten tyopiirustus osoittaa. Tämän sorasaarron kautta pääsee sadevesi valumaan alla olevaan salaojaan.

Vauhdinottoradat.

Ne tehdään kuten juoksurata. Ponnistuspaikoilla pintakerros tehdään kovemmaksi ja sitkeämmäksi. Samalla lisätään ponnistuspaikan joustavuutta 5 cm sahajauhokerroksella, joka pannaan pintakerroksen alle. Kolmilokien ja pituushypyn ponnistusparrut tehdään 10 x 20 x 122 cm ja upotetaan maan tasalle sekä kiinnitetään maahan päistään puupaaluilla.

Heittopaikat.

Heittoympyröiden pohja kaivetaan 45 cm syvälle kuten piirustus osoittaa. Pohjätäytteenä käytetään 20 cm soraa tai kuonamurskaa ja sen päälle 5 cm savihiekkaa. Pintakerros 20 cm tehdään savikarista, joka seulotaan 3 mm seulalla. Heittokehät tehdään 6 x 76 mm vanneraudasta ja tulee niiden läpimitän olla kuulantyyöntö- ja nuokarinheittoympyrässä 213,5 cm ja kiekonheittoympyrässä 250 cm. Kehä upotetaan maahan samaan tasoon ulkopuolella olevan pinnan kanssa ja kehän sisus juntataan 2 cm alemmaksi maan pintaa. Keihäänheiton heittorajana käytetään 7 cm leveää ja 366 cm pituista lautaa, joka upotetaan maan tasalle ja maalataan valkeaksi. Laudan sisäreuna asetetaan samaan linjaan nurmikentän reunan kanssa mittauksen helpottamiseksi.

Hypyn alastuskuopat.

Kuopat kaivetaan 1,10 m syvyisiksi ja pohjataan 10 cm sorakerroksella. Kuopan täytteenä käytetään tasarakeista hiekkaa, johon korkeus- ja seiväshypyn kuopissa sekoitetaan hiekan joukkoon puoleksi sahajauhoja.

Nurmikenttä.

Keskikenttä tehdään nurmikentäksi siten, että hyvin tasoitetuille pinnalle ajetaan saven ja hiekan sekainen ruokamultakerros. Se seulotaan ja levitetään tasaisena kerroksena niin että se jyrättynä on 10 cm paksu. Ennen levittämistä voidaan multa lisätä hiekkaa tai savea, jos näitä aineita on siinä liian vähän. Nurmimattoon käytetään seuraavaa siemensettä: 60 kg niittynurmikkoa, 40 kg timoteita ja 20 kg valkoapilaa. Siemenet mullataan kylvön jälkeen kevyesti ja jyrätään käsijyrällä.

Kentän salaojitus.

Salaojitustyöt suoritetaan tasoitustöiden yhteydessä. Kun kentän pohjamaa on luultavasti hiekkaa tehdään salaojat vain juoksuradan sisäreunaan ja suorituspaikoille. Salaojat yhdistetään kentän eteläpäässä kokoojakaivoon, josta vedetään viemäri Laajalahdentielle olevaan sadevesikaivoon. Kaikki salaojat tehdään 6,5 cm putkista kaltevuuteen 2 o/oo ja vähintään 1,20 m syvyyteen. Laajalahdentien sadevesikaivon syvyys ja vesipinta on putkisyyvyksiä määrittäessä otettava huomioon. Salaojat täytetään soralla pintaan saakka sadevesien poisjohtamiseksi.

Muita rakennustöissä huomioonotettavia seikkoja.

Juoksuradan reunus tehdään mieluummin betonista, jollaista reunustaa on käytetty stadionillakin. Suorilla osilla käytetään 1,0 m pituisia palasia ja kaarteissa 0,50 m palasia. Reunuksen tulee jäädä 5 cm juoksuradanpinnan yläpuolelle.

Jalkapallokentän maalipylväät tehdään 12 x 12 cm parrusta ja upotetaan maahan betoniin valettuun teräsputkeen, joten ne saadaan helposti irrotettua ja poistaa tarvittaessa. Maalin leveyden tulee olla 7,32 m ja korkeuden 2,44 m.

Pohjatäytteenä tarkoitettu kuonamurska saa olla keskuslämmitystaloista saatavaa jätettä, ja olisi sitä ryhdyttävä säästämään kenttää varten.

Pintakerrokseen tarvittava savihiekka saataneen Haagaan menevän tien vieressä olevasta sorakuopasta ja tarvittava ruokamulta lähiseudun pelloilta.

Työnjohtoon olisi saatava kenttätöihin perehtynyt ja itse työhön osaaottava henkilö.

Munkkiniemessä joulukuun 9 p 1944

MUNKKINIEMEN URHEILUKENTTÄ

Kustannusarvio

Tasointu ja salaojitustyöt

2000 m ²	juoksuradan pohjan tasointu	a'	10:	20.000:
3750 "	jalkapallokentän "		3:	30.000:
400 "	suorituspaikkojen "		10:	4.000:
4000 "	muun kenttälalan "		5:	20.000:
230 jm	salaojaa juoksuradan sisäreunaan		20:	5.600:
120 "	" suorituspaikkoihin		20:	2.400:
15 "	salaojan yhdistysviemäriä sadevesikaivoon		300:	4.500:
1 kpl	tarkastuskaivoja		1000:	1.000:
				87.500:

Juoksuratetyöt.

2000 m ²	juoksuradan pohjausta		10	20.000:
2000 "	" pintakerrosta savihiekasta		20:	40.000:
✓ 650 jm	" betonireunustaa		50:	32.500:
				92.500:

Pituushyppy- ja kolmiloikkapaikat.

24 m ³	alastulokuopan kaivua		40:	960:
200 m ²	vauhtirataa pohjauksineen		50:	10.000:
2 kpl	ponnistusparruja		60:	120:
24 m ³	hiekkaa alastulokuoppiin		60:	1.440:
				12.520:

Seiväs- ja korkeushyppypaikat.

35 m ³	alastulokuopan kaivua		40:	1.400:
150 m ²	vauhtirataa		50:	7.500:
35 m ³	hiekkaa- ja sahajauhottettua		30:	2.300:
1 kpl	seiväshyppyn kuoppalaatikoja		200:	200:
				11.900:

Heittoympyrät.

3 m ³	maankaivua		40:	1.200:
15 m ²	heittoympyröiden pohjausta ja pintakerrosta		60:	900:
3 kpl	heittokehiä raudasta (1 au)		400:	1.200:
				2.420:

Keihäänheittopaikka.

70 m ² vauhtirataa	a'	50:	3.500:
1 kpl pöytätelankkuja		50:	50:
35 jm reunuslankkua		20:	<u>700:</u>
			4.250:

Jalkapallokenttä.

3750 m ² nurmikenttää		50:	112.500:
250 jm reunuslankkua		20:	5.000:
✓ 2 kpl jalkapallomaaleja		1500:	<u>3.000:</u>
			120.500:

Muita kustannuksia.

4000 m ² muun kenttöosan sorastusta		5:	20.000:
✓ 1 kpl puku- ja varastosuojia			20.000:
✓ 1 kpl voimistelurekki			4.000:
✓ 1 kpl kisailuhirsi			1.000:
✓ 90 jm pensasaitaa Laajalahdentien puolelle		15:	<u>1.620:</u>
			46.620:

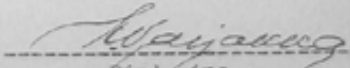
Kustannukset yhteensä.

Tasointus- ja salaajitustyöt		37.500:
Joukko- ja varastotyöt		92.500:
Pituushyppy- ja kolmiloikkapaikat		12.520:
Seiväs- ja korkeushyppypaikat		11.300:
Heittopyörät		2.420:
Keihäänheittopaikka		4.250:
Jalkapallokenttä		120.500:
Muitakustannuksia		<u>46.620:</u>

Yhteensä Mk 378.210:

Työnjohto y.m. yleiset kust. 41.790:
Mk 420.000:

Munkkiniemessä joulukuun 5 p. 1944

Dipl. ins.

MUNKKINIEMENKENTÄN HISTORIA- SELVITYS JA KEHITTÄMISPERIAATTEET

B1	LIIKUNTAPAIKAT, PIIRIT 1 JA 3	1989	B30	HELSINGIN ULKOILUREITIT	2000
B2	LIIKUNTAPAIKAT, PIIRIT 2, 4, 5	1989	B31	VUOSAAREN LIIKUNTAPUISTO JA VIEREISET PUISTOT	2001
B3	LIIKUNTAPAIKAT, PIIRIT 6 JA 7	1989	B32	PIKKUKOSKEN UIMARANTA JA SEN LÄHIALUE	2002
B4	VENESATAMAT	1989	B33	VENEIDEN TALVISÄILYTYSSSELVITYS	2003
B5	ULKOILUALUEET	1989	B34	AURINKOLAHDEN UIMARANNAN YLEISSUUNNITELMA	2006
B6	TIETOJENKÄSITTELYN KEHITTÄMIS- SUUNNITELMA 1991-1997	1991	B35	KIVIKON LIIKUNTAPUISTON YLEISSUUNNITELMAN TARKISTUS	2006
B7	MYLLYPURON LIIKUNTAPUISTO	1992	B36	TALIN KARTANO HOITO- JA KEHITTÄMISSUUNNITELMA	2007
B8	SALMEN ULKOILUALUE	1992	B37	RUSKESUON LIIKUNTAPUISTON JA RAT- SASTUSKESKUKSEN YLEISSUUNNITELMA	2009
B9	KALLAHDENNIEMI	1992	B38	KÄÄRMESAAREN YLEISSUUNNITELMA	2009
B10	SIPOON SAARET	1992	B39	UIMASTADIONIN MAISEMA- HISTORIALLINEN SELVITYS	2010
B11	PUKINMÄEN LIIKUNTAPUISTO	1992	B40	MALMINKARTANON LIIKUNTAPUISTO JA RATSASTUSTALLI YMPÄRISTÖINEEN, YLEISSUUNNITELMA	2010
B12	TUOMARINKARTANO	1992	B41	VESIBUSSIEN LAITURIPAikkojen JÄTEHUOLTOSELVITYS	2010
B13	RASTILAN LEIRINTÄALUE	1992	B42	HELSINGIN SEUDUN AMPUMARATA- ALUEIDEN KEHITTÄMISEN ESISELVITYS	2011
B14	MEILAHDEN LIIKUNPUISTO	1993	B43	UIMASTADIONIN ULKOALUEIDEN YLEISSUUNNITELMA	2011
B15	PALOHEINÄ JA KESKUSPUISTON POHJOISOSA	1993	B44	TUOMARINKYLÄN RATSASTUS- KESKUKSEN YLEISSUUNNITELMA	2011
B16	KÄPYLÄN LIIKUNTAPUISTO	1994	B45	KOTILUODON PUUTARHA- HISTORIALLINEN SELVITYS JA KASVILLISUUSINVENTOINTI	2012
B17	ELISAAREN ULKOILUALUE	1994	B46	MUNKKINIEMENKENTÄN HISTORIASEL- VITYS JA KEHITTÄMISPERIAATTEET	2013
B18	LAAKSO-RUSKEASUO	1995			
B19	PIRKKOLAN LIIKUNTAPUISTO	1995			
B20	HERTTONIEMEN LIIKUNTAPUISTO	1997			
B21	KIVIKON LIIKUNTAPUISTO	1997			
B22	RASTILAN YLEISSUUNNITELMAN TARKISTUS	1997			
B23	RASTILAN JÄTEHUOLTOSUUNNITELMA	1997			
B24	LAAJASALON LIIKUNTAPUISTO	1999			
B25	HIETARANNAN UIMARANTA	1999			
B26	TALIN LIIKUNTAPUISTO	1999			
B27	KAUNISSAAREN ULKOILUALUE	2002			
B28	LÄHTEELÄN ULKOILUALUE	2001			
B29	PIHLAJASAARI	2000			